

Kveldið þve.

11. bl. Þriðjudaginn 14. apríl

1891.

Framhald.

Þannur grein sára þús er um kynbotur búþessingur. Hann minnist þar með lofi á kynbotur Gnúpsvörja, en getur þess um leit að dældur sjá skotanni um það, hvort best hafi verið að fá kynbóta fjá ad norðan.

Því er okkum eft um skotanni manna úti frá á því efni, en þú get afid þá uppþessingur, að það var eftir ræði Hermanns búþessingur Jónassonar, að kynbóta fjá var þengil þatann, en hann er af anorgunum álitinn bestur sandþjót frótingur laudsius. Þat er enn enn þengin full neynsla fyrir því, hvort bratafarið leggja framur á kynbotu fjá en hitt, á fyrsta myndist svo vera; en aftur á veltur drap þessu allt einu ó-lett fjá séu bótta, allt einu neyt séu vort. - Þat er satt, sem sára

Þú segir í grein sinni, að engu eitru er nauðsynlegt að bota kynþrossa og nauðþessingur, og hvort nauðþessingurinn endir, þá er það að vera um hegra en með sandþjót, það vort því brýn nauðsyn á að einhverjir þessir sjá framur um að byrja á því, líkt og Gnúpsvörjar gjörtu með sandþjót. En þú get enn verið greinar höf sanddóma um það, að heppilegt

er að þela þessum fundum það mál. Þessum fundum eru valdar með tilviti til alls annars, og þá getu verið ómikið gótar þessum fundur, þó að þess vortu illa fallnar til að standa fyrir kynbotum. Auk þessa hafa þessum fundur, sem skarfa launalaust, vort nokk á sinni kómu, og er sári á það kostaði nema því, sem enn vortur hjá komist. Þvo er og gott að séu flestar í hovesi vort nokkist við gnu almsinn stótt, en állu er enn dæmt á sömu manni. Þú held að það vort gott að hafa lína aðferð við þetta og Gnúpsvörjar höftu við sandþjót, en fl. að séu með þessum þessu manna má best lora, og þá er svo greipi til undan eldis þatann séu þess en bestu. Þú því efni vort eflaust gott að ræða þig við Hermann Jónasson, sem línu mun vera gott skyn á þessu manna.

Einhverjir dæmti þessum manna, sem finna hjá sjá kallandi þessu, etu að ríða á vatni með þessu. Menndi himn heidrad greinar höf. Enni vel til þess fallinn? Þat, séu vortur þjótum séu slík gótu gjört þessu máli til þessu vort þat, að leggja fram fjá til að geta endir með kómatinn, og gjöra má ræt fyrir ad sjálfum fundum og binnu atur þjótum séu áttómsinn manna.

sjá og heyrja og eru mér sammála
 hvetji þeir alla aðstandendur
 efri leynustu myndlinganna, sem
 þeir þekja, til að senda dröng-
 ina í Þausborgar skólann og
 stúlkurnar í kvenastól-
 ann í Reykjavík. Aðigi leg-
 mantun fyrir alla vortur sinn
 þá erri þingum innan herads
 að minni áhiti; aðgættandi er,
 að það er ómögil mantun; þó þólg-
 in fyrir myndlinga að dvelja í
 öðru glássi, kyrrast og myndang-
 ast manni í yfirsum álestrum
 plásum, eins og þessi þóti er til
 að eins í reglu legum skóla. Að
 mantunin hefir gett einna onnur
 að leingjann og jafu vel gut-
 leingjann, má erri þóla menn,
 það er erri mantuninni að
 kenna, heldur nóngu upplendi;
 en í þessum skólum held þy erri
 ei neitt elikt háft fyrir myndling-
 ina, og veit að m. k. að hel þy
 kemur inn ánt Þausborgar skól-
 ann (Jóhannes Þryfússon) er vand-
 aðasti maður. Ef barna upplend-
 it er þristi leg, þá er erri heft
 nit að mantunin leidi afvega og
 nita skuld er það, að þy vil að einu
 háfa þá mantun sem byggð er
 á þristi legum grundvelli.

(Meyra einnax)
 J. St.

Spersasjóður sjódrættisráðra.
 Mér datt í hug að minna
 á sjóð, er hér í glássi. Kvad til
 vora, og hefir eitthvát list og
 ofan er nefnt. Skipstáttinn
 25. þ. m. ekkí að minna manni
 á þá þorfu ólofnum. Hvers er
 ein forstötan minni?

Hver þeir ein gangstós að safna
 til hausa mi nit þetta störfu;
 það ekkí erri að þessu skip-
 státa til að minna manni
 á að auka þann sjóð. Hvers er
 ein reiningar hausa og þevi
 ein þeir erri aug þy þy?

Mér þótti vort um að þá að
 sjá í Svelduþfi í vettur reiren-
 ingu kvenmíjlagans í Eyra-
 karra, sem hefir svo fagur vort
 vort, að hjálpa sjúkrum og um-
 komulausum. Má ökkí stjótis
 þessa onna sjóðs niþi aug þy
 reininga sjóðans og frau-
 kvendur einar í Svelduþfi;
 þar onndi það þyð. Öreyþis.
 Þá er maudvinnlegt að aug þy
 elikt, til þess að halda öllu
 vortandi; um þann allt sofu-
 it erri í þessu máli; auk þess
 an sjóð; hugsit yður onnurnar
 grátaudi með þóttinn forstötu-
 laus, heimilinn upptök; slýsin
 ein erri lengi til að niþja; þyð-
 it erri eþsin áttu til.

Gællustjald, 26. mars 1891.
 Jón Steingrímsson.

- Þakker: "Hegrið þjer þiltar" (aðserit).
1. Komid þjer þiltar! þy þalla' gressur á,
 komid þjer fljótt og þragid þjer; sjá!
 þetta er hit þinasta, freyþandi vin;
 - þalstkvallaus, þal'laus er vin áttan min.
 2. Eg vil ein gefa' gressur áttinn sitt óþauþ,
 annud er að heyrja' erri þarlmamleg þauþ,
 hotu og eþe nit allt heilag og gott í
 min þreinaða, "svinasi" he þetta vott.
 3. Áttu var þy þó áþlestun þer,
 ógjanna vildu manni standa þá þjer;
 quþu þá þlessu hit gulllega óþauþ
 og quþu þjeru sia hit þarasta þauþ.
 4. Maundat og þjer þá mannfólri þá

